

# РЕШЕНИЕ

№ 11827

гр. София, 07.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева  
Мариана Маркова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7105** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.179 – 184 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Сдружение "Талияна" срещу заповед № ПВУ-СНД-77/11.07.2024 г., издадена от изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ (НФК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е отчасти допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, съгласно изложените по-долу съображения. Разгледана по същество в допустимата ѝ част, тя е неоснователна.

Процесната заповед е издадена на основание чл.99, т.1 и т. 2, чл. 100 и чл. 102 от АПК. С нея е възобновено производството по утвърждаване на условията за кандидатстване и условията за изпълнение по процедура BG-RRP-11.015 - Схема за безвъзмездна помощ в четири сесии „Създаване на български продукции и копродукции в сектора на КТИ“ и е отменен изданието и влязъл в сила общ административен акт, утвърден със заповед № СНД-ПВУ 30/22.02.2024 г. на изпълнителния директор на НФК. В първата част на оспорения акт е обективизирано волеизявление, което не представлява индивидуален административен акт. С него е

поставено начало на ново производство, като съгласно чл.21, ал.5 АПК постановените в хода му актове не са индивидуални административни такива. На обжалване подлежи само крайният акт, с който съответното производство приключва. Аналогично, не представляват такива актове и изявленията, обективирани в т.4 и т.5 от процесната заповед, с което са дадени разяснения до кандидатите, подали проектни предложения и е разпоредено съобщаване на заповедта. Поради това, в тази ѝ част жалбата е недопустима като насочена против актове, които не подлежат на оспорване.

В т.3 от процесната заповед е обективиран отказ на административния орган да разгледа по същество отправените проектни предложения. Съответно, предмет на разглеждане в случая е този отказ и актът за отмяна на заповед № СНД-ПВУ-30/22.02.2024 г. на изпълнителния директор на НФК. Последната е общ административен акт по определението на чл.65 АПК – тя е с еднократно правно действие и с нея с които се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица. Поради това, акт от същия вид е и заповедта за отмяната ѝ.

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че със заповед № СНД-ПВУ 30/22.02.2024 г. на изпълнителния директор на НФК (л.74-75 от делото) са утвърдени условия за кандидатстване и условия за изпълнение по процедура BG-RRP-11.015 - Схема за безвъзмездна помощ в четири сесии „Създаване на български продукции и копродукции в сектора на КТИ“ компонент 11 „Социално включване“, инвестиция 11.16 „Развитие на културните и творческите сектори“. Изпълнителният директор на НФК приел, че цитираната заповед е издадена, без да се спазва обвързаната компетентност съгласно чл. 27, ал.1, т. 3 от Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗРК), в сила от 04.03.2022 г. който определя управителния съвет (УС) като компетентен орган, който да приема „решения за провеждане на конкурси за финансиране на културни инициативи, целеви програми, творчески проекти и др.“. Отбелязано е в мотивите на оспорения акт, че съгласно чл. 27, ал. 1, т. 1 от ЗЗРК, в сила от в сила от 23.02.2024 г., УС подпомага министъра на културата при определяне на стратегическите насоки и осигуряването на прозрачността на дейността на фонда, като приема предложението за видовете програми, по които фондът финансира проекти, методика и критерии за оценка на проектите. Липсата на решение на УС при издаване на цитираната по-горе заповед от 22.02.2024г. била счетена за основание по чл. 99, т.1 от АПК. В тази връзка административният орган изложил и мотиви, че в НФК били получени писмо № СНД-ПВУ-34 и писмо № 100-175 (л.67-70), съдържащи становището на Министерство на финансите (МФ) и Европейска комисия (ЕК) относно законосъобразността на процедурите. Издателят на оспорения акт приел, че тези становища представляват новооткрити обстоятелства по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК. Посочва се в мотивите на процесната заповед и, че с утвърдените със заповедта от 22.02.2024г. условия не са отстранени констатираните от страна на дирекция „Национален фонд“ на МФ пропуски, противоречия и неточности в указанията към потенциалните кандидати, които ще участват в тези процедура, както и не са спазени изискванията за приемане и отразяване на коментарите от ЕК по текстовете в нея. Не е посочена аргументация в полза на заложените критерии за участие. Това води до потенциална негативна оценка на целите, които ще бъдат постигнати, за да се одобри финансирането им от ЕК като част от Плана за възстановяване и устойчивост (ПВУ). По тези съображения административният орган приел, че са изпълнени всички елементи от състава на разпоредбата на чл. 99, ал. 2 от АПК: налице е влязъл в сила

индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, който може да бъде отменен органа, който го е издал, тъй като са се открили нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта. Поради това и с оглед законосъобразност на издадения общ административен акт по процедура BG-RRP-11.015- Схема за безвъзмездна помощ в четири сесии „Създаване на български продукции и копродукции в сектора на КТИ“, с процесната заповед е отменен издаденият и влязъл в сила общ административен акт, утвърден със заповед № СНД-ПВУ-30/22.02.2024 г. на изпълнителния директор на НФК за посочената процедура, а вече постъпилите проектни предложения за участие били оставени без разглеждане.

Изложеното в обстоятелствената част на оспорения акт съответства на писмените доказателства, приложени в административната преписка. В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на други релевантни обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от административния орган. Установява се от представения протокол № 7/18.06.2024г. (л.198-244), че УС е обсъдил необходимостта да бъдат отстранени недостатъци, които е възможно да препятстват одобряването на разходите по две процедури, една от които е BG-RRP-11.015, съгласно писмено становище на МФ. Процесната заповед се явява постановена в изпълнение на решението по т.5 от този протокол. Както е обсъдено от УС и впоследствие отбелязано в мотивите на оспорения акт, съгласно чл. 5, ал. 3 от Постановление № 114/08.06.2022 г. на Министерския съвет за определяне на детайлни правила за предоставяне на средства на крайни получатели от Механизма за възстановяване и устойчивост, всяка процедура от вида на процесната преди публикуването ѝ за обществено обсъждане се съгласува предварително с министъра на финансите за съответствие с приложимите правила за държавните помощи, по реда на Закона за държавните помощи и Наредба № Н-10/23.11.2018 г. за условията и реда за уведомяване на министъра на финансите преди предоставяне на нова държавна помощ. Липсата на такова съгласуване и сама по себе си е достатъчно основание за отмяна на заповедта от 22.02.2024г., тъй като правилата за разходване на публични средства не могат да бъдат тълкувани разширително. Ето защо, като констатирал тази липса, издателят на посочената заповед е бил длъжен да я отмени на основание чл.99, т.1 АПК. Тъй като не са представени и посочени доказателства за датата на влизане в сила на заповедта, следва да се приеме, че срокът, в който възобновяването е допустимо съгласно чл.102, ал.1 АПК не е бил изтекъл към датата на издаване на процесната заповед – 11.07.2024г. Не е налице основанието по т.2 на чл.99 АПК, тъй като сочените от административния орган становища на МФ и ЕК са такива по съдържанието и приложението на съществуващата нормативна уредба. Поради това, не може да се приеме, че те представляват нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта от 22.02.2024г., които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. С оглед отмяната на условията, в съответствие с които са били подадени проектни предложения, безпредметно е било разглеждането на последните. Както е посочено в т. 3 от заповедта, за кандидатите е открита възможността да представят следващи предложения, съответни на предстоящите условия.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта съгласно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от

компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на платеното адвокатско възнаграждение в размер на 2160 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Сдружение "Таяна", с ЕИК[ЕИК], против заповед № ПВУ-СНД-77/11.07.2024 г., издадена от изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта на заповедта по т.2 (втора) и т.3 (трета).

**ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалбата на Сдружение "Таяна", с ЕИК[ЕИК], против заповед № ПВУ-СНД-77/11.07.2024 г., издадена от изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в останалата ѝ част.

**ОСЪЖДА** Сдружение "Таяна", с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата 2160 (две хиляди сто и шестдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Председател:

Членове: 1. с особено мнение

2.

Частично не споделям изводите на мнозинството от състава по допустимостта на жалбата, конкретно по т.2, предвид и постановено от мен определение № 12463/19.07.2024г. по делото, в частта по искането за спиране изпълнението на заповедта. Споделям становище, че актът не само в частта, с която административното производство е възобновено, но и в частта му, с която е отменен влязъл в сила административен акт, при условията на чл. 99 и следв. от АПК, не подлежи на самостоятелно обжалване, тъй като съобразно разпоредбата на чл. 104 от АПК на оспорване подлежи издаденият след възобновяване на производството акт.

Съдия Б. Б.